

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.902 van 23 juli 1999
in de zaak A. 81.118/X-8537.**

In zake : de n.v. GRONDEN SANNEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. DE COSTER,
kantoor houdende te 1190 BRUSSEL,
G. Van Haelenlaan 1

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat S. STEVENS,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Schuttersstraat 15.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. GRONDEN SANNEN op 16 november 1998 heeft ingediend
om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van
het besluit van 8 september 1998 van de Vlaamse minister
van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening
waarbij haar beroep tegen de registratie in de inventa-
ris van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten
wordt verworpen;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 27 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 maart 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. VANDERWAEREN die, loco Advocaat L. DE COSTER verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekende partij laat gelden wat volgt :

"Dat aldus zeker een moeilijk en te herstellen ernstig nadeel ontstaat hetgeen de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden Ministerieel Besluit dient te rechtvaardigen;

Dat het opleggen van een jaarlijkse leegstandbelasting t.b.v. 7.904.300 BEF lastens verzoekster, die reeds zonder exploitatie is op het onroerend goed, door verzegeling van overheidswege het einde zou betekenen van het bestaan van verzoekster en zulks vooraleer de beslissing van vernietiging, door uw Hoge Raad, van de bestreden beslissing zou tussenkomen.

Dat zulks wordt aangetoond door het schrijven van AUDILEX Accountants en de balans 1997 in bijlage (stuk VIII)";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat aan de tweede schorsingsvoorwaarde niet is voldaan "wanneer het nadeel te wijten is aan nog te nemen beslissingen (,) dat de opname in de inventaris van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten niet tot rechtstreeks gevolg heeft dat een heffing verschuldigd is en dat een financieel nadeel ontstaat zodat op dat ogenblik de ingeroepen financiële nadelen hypothetisch zijn (,) dat volgens de rechtspraak van de Raad van State het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dadelijk moet zijn en een dreiging van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet volstaat (,) dat in casu dan ook de toestand van onvermogen waarin verzoekende partij terecht zou komen, niet als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan ingeroepen worden zodat zijn verzoek tot schorsing dient afgewezen te worden";

Overwegende dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zijn rechtstreekse oorzaak moet vinden in het bestreden besluit als zodanig; dat een nadeel dat pas zal ontstaan ingevolge latere nog te nemen beslissingen, hoewel zij zijn gesteund op de bestreden beslissing, niet in aanmerking kan worden genomen; dat de verwerende partij terecht opwerpt dat de tweede registratie in de inventaris van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten op zich niet tot gevolg

heeft dat de door verzoekster aangevoerde heffing verschuldigd is; dat luidens artikel 26, § 4, van het decreet van de Vlaamse Raad van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten de persoon op wiens naam de heffing is ingekohierd tegen deze heffing evenals tegen de eventueel opgelegde administratieve geldboete een bezwaarschrift kan indienen bij de ambtenaar van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, daartoe aangewezen door de Vlaamse regering; dat in dit stadium van de procedure het door verzoekster ingeroepen financieel nadeel hypothetisch is; dat het nadeel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op drieëntwintig juli
1900 negenennegentig door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.